

Gömul rafstöð

Joseph von Eichendorff

Þýð. Þorsteinn Gylfason

Gylfi Þ. Gíslason

Úts. Þorvaldur Gylfason

Ein göm - ul raf - stöð
gaf — mér hring — og
lang - ar að leigj - a mér
lang - ar á land - helg - is -
raf - magns - gít - ar

7

geng - ur, hún geym - ist á köld - um stað —
hét - mér — ham - ingju' og tryggð — al - mennt. —
gít - - ar og leika' á hann hvar sem ég fer, —
skip - in í linn - u laus þorsk - a stríð, —
gell - ur þar sem gaml - a raf - stöð - in er. —

12

— þar sem ljúf - an mín býr ekk - i leng - ur. Hvað mér
— Hún — hras - aði', og hring - ur - inn góð - - i —
— og að hver mað - ur hlust - i til hlít - - ar úti' á
— og — ark - a til kojs — á kvöld - in þeg - ar
— Ef — dytt - i ég nið - ur dauð - ur þá —

leið - ist að hugs - a um það! Þar sem ljúf - an mín
 hrökk þá strax í tvennt. Hún hras - aði', og
 hlað - i á bæn - um hjá sér. Og að hver mað - ur
 kyrrð er um sæ - djúp - in víð. Og ark - a til
 dræp - ist á hon - um með mér. Ef dytt - i ég

býr ekk - i leng - ur. Hvað mér leið - ist að hugs - a um
 hring - ur - inn góð - i hrökk þá strax í
 hlust - i til hlít - ar úti' á hlað - i á bæn - um hjá
 kojs á kvöld - in þeg - ar kyrrð er um sæ - djúp - in
 nið - ur dauð - ur þá dræp - ist á hon - um með

það! Hún
 tvennt. Mig
 sér. Mig
 víð. En
 mér.